

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥΠΟΛΕΩΣ

Αριθμ. Πρωτ.: Φ. 8/187

ΠΑΣΧΑ 2018

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΠΑΣΧΑ

Ἄ ν θ ι μ ο ς

προνοία καὶ φιλανθρωπία

τοῦ μονογενοῦς Υἱοῦ τοῦ Πατρὸς ἐν Ἁγίῳ Πνεύματι

Ἐπίσκοπος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀλεξανδρουπόλεως

πρὸς τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανοὺς τῆς Ἐπαρχίας μας

ἐπὶ τῇ θείᾳ Ἀναστάσει.

Ἀδελφοὶ καὶ ἀδελφές μου,

Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ Ἁγίου Πνεύματος, παρ' ἡμῶν δὲ εὐχή καὶ εὐλογία.

Χριστὸς Ἀνέστη!

Ὁ βασιλιάς καὶ προφήτης Δαβὶδ εἶχε γράψει: «ἡ σάρκα μου θὰ θαφτεῖ μὲ ἐλπίδα, δὲν θὰ μ' ἐγκαταλείψεις στὸν ἄδη»¹ καὶ ὁ προφήτης Ἡσαΐας, ὡς πέμπτος εὐαγγελιστὴς εἶχε βεβαιώσει «θὰ ἀναστηθοῦν οἱ νεκροί, θὰ σηκωθοῦν ὅσοι βρίσκονται στὰ μνήματα καὶ θὰ εὐχαριστηθοῦν οἱ ζωντανοὶ τῆς γῆς»². Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος συμπλήρωσε: «Ὁ Χριστὸς ἔχει ἀναστηθεῖ κάνοντας τὴν ἀρχὴ γιὰ τὴν ἀνάσταση ὅλων τῶν νεκρῶν»³.

Ἄρα, λοιπόν, γι' αὐτὸ ἐγίνε ἀνθρωπος ὁ Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ! Ἀπὸ τὴν ἡμέρα τῆς Γεννήσεώς του στὴ Βηθλεὲμ μέχρι τὰ Ἱεροσόλυμα καὶ τὸ Γολγοθᾶ, προχωροῦσε σταθερὰ στὸ θάνατο προκειμένου νὰ μᾶς χαρίσει τὴν Ἀνάστασή Του.

Γιὰ τὴν Ἀνάστασή Του ἔλεγε ὅταν μιλοῦσε γιὰ τὸν Ἰωνᾶ στὴν κοιλιὰ τοῦ κήτους καὶ ὅταν βεβαίωνε ὅτι μπορεῖ νὰ χτίσει τὸ Ναὸ τοῦ Σολομώντος σὲ τρεῖς ἡμέρες. Γιὰ τὴν Ἀνάστασή Του μιλοῦσε, ὅταν ἔλεγε ὅτι «δὲν εἶναι ὁ θεός, θεὸς νεκρῶν, ἀλλὰ ζωντανῶν»⁴ καὶ ὅταν ὑποσχόταν ὅτι «κοντεύει ἡ ὥρα ποὺ ὅσοι βρίσκονται στὰ μνήματα θὰ ἀκούσουν τὴ φωνὴ του»⁵. Γιὰ τὴν Ἀνάστασή Του μιλοῦσε ὅταν ἔλεγε ὅτι «τὸ θέλημα ἐκείνου ποὺ μ' ἔστειλε εἶναι νὰ μὴ χαθεῖ κανένας ἀπὸ ὅσους μοῦ ἔχει δώσει, ἀλλὰ ὅλους νὰ τοὺς ἀναστήσω τὴν ἔσχατη ἡμέρα»⁶.

Ἀλλὰ ἡ πλέον κατηγορηματικὴ διακήρυξη τοῦ Κυρίου γιὰ τὴν Ἀνάσταση, ἡ διακήρυξη ἐκείνη ποὺ φανερώνει τὴν ἐξουσία καὶ τὴν κυριαρχία Του πάνω στὴ ζωὴ καὶ τὸ θάνατο, εἶναι τὰ ἐπιγραμματικὰ λόγια Του στὴ Μαρία, τὴν ἀδελφὴ τοῦ Λαζάρου: «Ἐγὼ εἶμαι ἡ ἀνάσταση καὶ ἡ ζωὴ· ὅποιος πιστεύει σὲ μένα θὰ ζήσει καὶ μετὰ τὸ θάνατό του, κι ὅποιος ὅσο ζεῖ πιστεύει σὲ μένα, αὐτὸς δὲν θὰ πεθάνει ποτέ»⁷.

¹ Ψαλμ. 16, 9-10.

² Ἡσ. 26, 19.

³ Α' Κορ. 15, 20.

⁴ Λουκ. 20, 38.

⁵ Ἰωάν. 5, 28.

⁶ Ἰωάν. 2, 39.

⁷ Ἰωάν. 17, 25.

Ἀγαπητοί μου,

Ἡ ζωή μας δὲν ἀξίζει χωρὶς τὴν προοπτικὴ τῆς βεβαίαις Ἀναστάσεως. Οἱ δυσκολίες τῆς ζωῆς ξεπερνιοῦνται ὅταν φωτισθοῦν ἀπὸ τὸ φῶς τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ χαρὲς τῆς ζωῆς ἔχουν νόημα μόνο ὅταν τὶς ζοῦμε ὡς πρόγευση τῆς Ἀναστάσεως.

Καὶ ἡ Ἀνάσταση εἶναι δωρεὰ τοῦ Θεοῦ στὸν καθένα μας. Ὅλοι ἀνεξαιρέτως θὰ ἀναστηθοῦμε μιὰ ἡμέρα. Καὶ ἡ ἀνάστασή μας θὰ εἶναι ὁ Παράδεισος τῆς ἐνιαίας ψυχοσωματικῆς ὁλότητος τῆς ὑπάρξεώς μας.

Ὅμως, ὁ Παράδεισος αὐτὸς τῶν ἀναστημένων δὲν θὰ εἶναι ὁμοιος γιὰ τὸν καθένα μας, οὔτε στατικός. Θὰ ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸ πόσο θὰ ἔχουμε ἐμπιστευθεῖ τὸν Κύριό μας Ἰησοῦ Χριστό, ὡς «πρωτότοκο» τῶν ἀναστημένων καὶ δωρεοδότῃ ὅλης τῆς καινούργιας κτίσεως ποὺ θὰ ἀκολουθήσει. Γι' αὐτὸ καὶ ὁ Χριστὸς εἶναι σὰν νὰ λέει στὴ Μάρθα: *«μὴ μέρωτᾷς ἂν ἐγὼ μπορῶ νὰ ἀναστήσω τὸν ἀδελφό σου! ἐγὼ μπορῶ, μόνο ὅταν ἐσὺ μπορεῖς νὰ τὸ πιστεύσεις!»*.

Ἡ πίστη μας, λοιπόν, εἶναι τὸ κλειδὶ ποὺ ἀνοίγει διάπλατα ἕναν ἄλλο κόσμον τῆς ψυχῆς μας. Ἡ πίστη μπορεῖ νὰ ψηλαφίσει τὸ νόημα καὶ τὸ μήνυμα τῆς ζωῆς, ἀλλὰ καὶ νὰ ἀνιχνεύσει τὰ μύχια ἐρωτηματικὰ καὶ τὶς ἀγωνίες τοῦ καθενός μας. Ἡ πίστη χαρίζει μετὰ τὸ θάνατο προοπτικὴ ἀτελείωτη καὶ μᾶς προσφέρει χειροπιαστὰ μιὰ ἀβράδυαστη ἡμέρα ποὺ ἀνατέλλει μετὰ τὸ σκοτεινὸ τάφο μας.

Ὅλοι ἐμεῖς οἱ ὀρθόδοξοι χριστιανοὶ τοῦ σήμερα, γιὰ κανένα ἄλλο λόγο δὲν μαζευόμαστε στοὺς Ναοὺς, γιὰ κανένα λόγο δὲν παραμένουμε χριστιανοί, παρὰ μόνο ἐπειδὴ ἔχουμε τὴν ἐσωτερικὴ αἴσθηση καὶ μαρτυρία ὅτι ὁ Χριστὸς Ἀναστήθηκε καὶ ὅτι ὅσα μᾶς εἶπε ἦταν ἀλήθεια!

Ἡ Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ δικαιώνει τὴν ὕπαρξή μας, ὅχι μόνο τὴν πνευματική, ἀλλὰ καὶ τὴν ὕλική μας ὕπαρξη. Στὴν Ἀνάσταση βρίσκουν ἐκπλήρωση οἱ βαθύτεροι πόθοι μας καὶ ἡ νοσταλγία μας γιὰ τὴν αἰωνιότητα. Ἀπὸ τὴν Ἀνάσταση ἀντλοῦμε δύναμη γιὰ νὰ βελτιωθεῖ ἡθικὰ ἡ ψυχὴ μας καὶ γιὰ νὰ ξεκουραστεῖ ἀπὸ τοὺς κόπους τὸ σῶμα μας. Ἡ Ἀνάσταση διώχνει τὸ φόβο τοῦ θανάτου, ἐπειδὴ ἀκριβῶς εἶναι ἡ νίκη κατὰ τοῦ θανάτου, ἡ ἀπελευθέρωση τοῦ ἀνθρώπου καὶ τοῦ κόσμου ἀπὸ τὴ δουλεία τοῦ νόμου τῆς φθορᾶς. Ὁ ἀναστημένος Χριστὸς συνανέστησε τὴν πεσμένη κτίση καὶ ἤδη τὰ πάντα, ὁ ἄνθρωπος καὶ ὁ κόσμος, δυνάμει τῆς Ἀναστάσεως, βρίσκονται σὲ μιὰ ἀνοδικὴ πορεία.

Καὶ μεῖς πιστεύουμε στὸ θαῦμα καὶ στὴ δύναμη τῆς θείας Ἀναστάσεως, «πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν»⁸. Μιλᾶμε στὸν κόσμο μὲ τὸ βίο καὶ τὴ διαγωγή μας, ὑπομένουμε κάθε πόνο, κάθε θλίψη καὶ κάθε πειρασμό, ἐπειδὴ γνωρίζουμε ὅτι δὲν θὰ φτάσουμε στὴν ἀνάσταση παρὰ μόνο διὰ τοῦ σταυροῦ. Ἄγνωστο εἶναι τὶ μᾶς ἀναμένει στὸ βίο, ἀλλὰ ἐμεῖς, κατὰ τὸν Ἀπόστολο, ἐμπιστευόμαστε τὸν «ζωντανὸ καὶ ἀληθινὸ Θεό»⁹ καὶ περιμένουμε «τὸν Υἱὸ τοῦ ἀπὸ τὸν οὐρανό, τὸν ὁποῖο ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκρούς, τὸν Ἰησοῦ ποῦ μᾶς ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν ἐπερχόμενη ὀργή»¹⁰.

Ἡ χαρὰ καὶ ἡ χάρη τῆς θείας Ἀναστάσεως μετὰ πάντων ὑμῶν, ἀδελφοί. Ἀμήν.

Εὐχέτης μὲ ἀγάπη καὶ τιμὴ πρὸς τὸν καθένα σας ἀνεξαιρέτως

Ὁ Ἐπίσκοπος καὶ Μητροπολίτης σας

Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος
† Ὁ Ἀλεξανδρουπόλεως Ἀνθιμος

⁸ Β' Κορ. 4, 13.

⁹ Α' Θεσ. 1, 9.

¹⁰ Α' Θεσ. 1, 10.